

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №100 (125) ЛИСТОПАД - ГРУДЕНЬ 2020 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>
<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

Єдина Країна

Єдиная Страна

З Новим роком! 2021

Шановні Читачі!

Традиційно на порозі нового року ми підводимо підсумки пройденого, осягаємо прожитим 2020 рік. Він був неоднозначним, сповненим викликів та випробувань, втрат та здобутків, можливостей, досягнень. Цей рік був сповнений різними неприємними подіями, які змінили кожного з нас. Хоч у нас були свої сподівання на 2020 рік і ми не отримали того, про що мріяли, але він навчив нас цінувати тих, кого любимо, берегти те, що маємо, цінувати життя.

У новий 2021 рік ми входимо із новими сподіваннями – на добрі зміни, на краще майбутнє для себе та своєї родини, для своєї рідної землі. Чи справдяться наші сподівання – залежить, передусім, від кожного з нас – від нашої відповідальності, життєвої позиції, розуму, щоденної кропіткої праці.

Я щиро вітаю Вас із прийдешнім Новим 2021 роком та Різдом Христовим!

Від усієї душі зичу Вам великого людського щастя, міцного здоров'я, добра та радості. Хай доля щедро обдарує вас всілякими благами, а Різдвяна зірка наповнить вашу оселю теплом і затишком!

Нехай прийдешній рік подарує нам радість зустрічей й відкриттів, перемог і досягнень у нашій професійній діяльності, виправдає найбільш добрі надії і прагнення, принесе достаток і добробут.

Успіхів усім, здоров'я міцного, мирного неба.
З Новим 2021 роком та Різдом Христовим!

З найкращими побажаннями Дмитрик Олександр Дмитрович

ГІДНЕ ЗАВЕРШЕННЯ 2020 РОКУ

Перемога у III (обласному) етапі Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка

Міжнародний мовно-літературний конкурс учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка, який відбувся 27 листопада 2020 року в дистанційному форматі, вкотре об'єднав талановиту учнівську та студентську молоддь. Адже цього року це вже XI зустріч, яка, попри складну епідеміологічну ситуацію, відбулася!

Мовно-літературний конкурс є шануванням творчої спадщини видатного сина українського народу Тараса Григоровича Шевченка, проводиться з метою виявлення творчо обдарованої учнівської та студентської молоді, майбутньої плеяди літературних митців, розвитку їхнього творчого потенціалу, виховання у молодого покоління українців поваги до мови і традицій свого народу, підвищення рівня мовної освіти в Україні і за її межами.

Початок. Закінчення на стор.3

Участь здобувачів освіти ВМВПУ у VII Всеукраїнській інтернет-олімпіаді «На Урок» (Осінь 2020).

Інтернет-олімпіада «На Урок» – цікавий інтерактив для здобувача освіти та зручний інструмент контролю знань для вчителя.

З 5 жовтня по 22 листопада 2020 року в олімпіаді «На Урок» взяли участь 101095 здобувачів освіти по всій Україні, а також здобувачі освіти нашого освітнього закладу групи №7 та №22 під керівництвом майстра виробничого навчання Пугач Ілони Олександрівни. Для проведення олімпіади створено рівні умови для всіх здобувачів освіти.

Олімпіада має зручний онлайн-формат, не зважаючи на дистанційну форму проведення.

Початок. Закінчення на стор.4

ВІННИЧЧИНА - МІЙ РІДНИЙ КРАЙ

*Розквітай, мій краю –
Мальовниче диво!
Світ перлин Поділля
Хай чарує вік!
Волелюбний краю,
Гідності мірило!
Всі твої чесноти
Хай зорять повік.*

Вінницький обласний Будинок культури учителя вже сьомий рік поспіль гостинно запрошує учнів закладів загальної середньої, позашкільної, професійної (професійно-технічної) освіти до участі в обласному конкурсі медіа. Творчий колектив училища з

ентузіазмом відзивається на запрошення, докладаючи максимум зусиль для підготовки конкурсних робіт, які вражають своєю неординарністю, креативністю і високою професійною майстерністю виконання.

Журі неодноразово відзначало активну участь нашого закладу у конкурсі та бажання якнайкраще проявити свої здібності, представляючи роботи у кожній номінації. І нам це вдається...

Протягом травня-серпня 2020 року тривав VII обласний конкурс медіа закладів загальної середньої позашкільної та професійної (професійно-технічної) освіти, присвячений Дню

Незалежності України, «ВІННИЧЧИНА - МІЙ РІДНИЙ КРАЙ». У ньому взяли участь учні шкіл і ЗП(ПТ)О. По підбиттю підсумків конкурсу журі оголосило переможців. Приємно зазначити, що у номінації «Краще друковане видання» вкотре нагороджено редколегію газети ДПТНЗ «ВМВПУ» «Молодіжний Вісник».

У номінації «Кращий фоторепортаж» дипломом володаря гран-прі нагороджено Гресеву Владиславу, ученицю групи №29, та авторський колектив: Січкоріз Наталію Петрівну, завідувачку бібліотекою; Вишнякову Оксану Миколаївну, бібліотекаря; Жилу Тетяну, випускницю групи №48 (конкурсна робота «Краю сонцесейний»).

У номінації «Кращий телерепортаж» дипломом її ступеня нагороджені Гресева Владислава, учениця групи №29, і Мінзов Данііл, учень групи №10, та авторський колектив: Січкоріз Наталія Петрівна, завідувачка бібліотекою; Деркач Анна Миколаївна, секретар н\ч; Жила Тетяна, випускниця групи №48 (конкурсна робота «Вінниця – перлина подільського світу»).

Дипломом III ступеня у цій же номінації нагороджені Білоус Марія, учениця групи №29, Бондаренко Денис, учень групи №10, та Мінзов Данііл, учень групи №10, а також авторський колектив: Бережок Світлана Михайлівна, викладач історії; Кермаш Віталій Сергійович, ви-

кладач історії; Ластівка Ірина Володимирівна, викладач української мови та літератури (конкурсна робота «Краса і біль Поділля»).

У номінації – «Кращий публіцистичний репортаж» дипломом володаря гран-прі нагороджений Явгустин Микита, випускник групи №13, та авторський колектив: Січкоріз Наталія Петрівна, завідувачка бібліотекою і Ластівка Ірина Володимирівна, викладач української мови та літератури (конкурсна робота «Рідна земля в серцях племениючих»).

Наша талановита молодь впевнено крокує нелегкою дорогою життя, звеличуючи своїми здобутками і перемогами рідну альма-матер, чарівну Вінниччину, неньку Україну. Тож хай щастить вам на освітній ниві! Нових звершень, творчих злетів, наснаги, ентузіазму та креативу.

*Впевнено твори! Тернистий шлях
Не здолає хай твої стремління.
І розквітне вимріяне в снах!
Звершеннями слав своє коріння!
Світ мистецтва – віртуозів світ!
Нам зорить здобутками віками.
Вибирай його стрімкий політ
І рішуче йди його шляхами!*

**Тютюнник М.М.,
заступник директора з НВР,
Січкоріз Н.П.,
завідуюча бібліотекою**

РЕТРОСПЕКТИВА УЧАСТІ ВІННИЦЬКОГО МВПУ В МІЖНАРОДНИХ ОСВІТЯНСЬКИХ ВИСТАВКАХ

Життя Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища різноманітне та багатогранне, сповнене цікавими подіями та звершеннями. Тут органічно поєднано освітню, наукову, виховну, познавчальну діяльність. Мабуть, таким і має бути життя сучасного навчального закладу – оснащеним сучасними лабораторіями, наповненим креативними педагогічними ідеями, організованим якісним навчальним процесом та корисним дозвіллям. Водночас життя училища – це науково-пошукова робота, художня самодіяльність, волонтерська робота, гуртки, олімпіади, спортивні секції, креативні виховні заходи, зустрічі, екскурсії, майстер-класи, змагання, конкурси – і звичайно, перемоги.

Уже стала традицією участь нашого закладу в міжнародних виставках «Сучасні заклади освіти» та «Інноватика в освіті України», організатором яких є Компанія «Виставковий Світ» за підтримки та участі Міністерства освіти і науки України, Національної академії педагогічних наук України.

Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти» за своїм фаховим і науковим рівнем, змістовністю ділової програми з найбільш актуальних і важливих питань галузі освіти, чисельністю учасників усіх ланок освіти та кількістю відвідувачів є найбільш рейтинговою та широкомасштабною в Україні. Її мета – об'єднати учасників освітнього процесу в пошуку ефективних шляхів підвищення якості освіти, розвитку національних і міжнародних освітніх проектів і програм, сприяти встановленню ділових контактів, збагаченню досвідом, розвитку ініціативи в реалізації завдань, визначених сучасним розвитком нашої держави та надати можливість презентувати інноваційні досягнення, напрацювання закладів освіти та наукових установ.

Міжнародна виставка «Інноватика в сучасній освіті» – найбільший в Україні професійний форум освітніх і науково-педагогічних інновацій, який з 2009 року представляє інноваційні досягнення національних і закордонних закладів освіти; експозиції сучасного навчального обладнання і дидактичних засобів, електронних освітніх ресурсів, інноваційних програм і рішень для осучаснення освітнього процесу, впровадження ефективних педагогічних технологій; науково-практичні конференції, семінари, презентації з актуальних проблем розвитку освіти.

Учасність у цих виставках – це чудова нагода на такому широкому комунікаційному зібранні кращих професіоналів вітчизняної та закордонної сфери освіти представити та обговорити свої кращі здобутки й напрацювання, обмінятися набутим практичним досвідом, визначитись у перспективах розвитку, спільній співпраці.

Власний досвід інноваційної освітньої діяльності уже понад 10 років представляє і наш навчальний заклад. Свої здобутки Вінницьке МВПУ висвітлює на виставковому стенді «Профтехосвіта Вінниччини», який завжди викликає великий інтерес у відвідувачів. Традиційною є й участь закладу у конкурсах із тематичних номінацій. Отримані 17 золотих медалей є свідченням визнання нашого закладу одним із кращих закладів професійної (професійно-технічної) освіти України. Ми презентували свою роботу у напрямках створення та впровадження сучасних засобів навчання, застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій для формування інформаційно-цифрової компетентності учасників освітнього процесу, створення інноваційної моделі сучасного закладу професійної (професійно-технічної) освіти в контексті освітніх реформ, забезпечення якості надання освітніх послуг у сфері професійної (професійно-технічної) освіти в рамках розвитку державно-приватного партнер-

ства, створення сучасного електронного підручника, інноваційних підходів у закладах освіти до процесу формування творчої особистості та виховання громадянина-патріота та інших.

Тематика конкурсних робіт нашого закладу досить цікава та різноманітна: «Розробка та впровадження навчальних телекомунікаційних проектів у ДПТНЗ «ВМВПУ», «Створення інтерактивної поверхні на базі існуючих технічних засобів», «Комплекс сучасних інформаційно-технічних засобів кабінету електротехніки», «Формування здоров'язберігаючого середовища в умовах використання засобів інформаційно-комунікаційних технологій», «Інформаційна система управління професійно-технічним навчальним закладом», «Інноваційна модель навчання іноземної мови учнів із порушеннями слуху в системі професійно-технічної освіти», «Інноваційні виробничі технології у підготовці сучасного робітника через співпрацю з роботодавцями», «Упровадження інноваційних технологій у навчально-виховний процес ДПТНЗ «ВМВПУ», «Інноваційні технології підвищення інформаційно-комунікаційних компетенцій педагогічних працівників ДПТНЗ «ВМВПУ», «Координуючий центр усіх інформаційних служб – телепресцентр «Молодіжний вісник», «Використання мобільних пристроїв в інформаційному середовищі ДПТНЗ «ВМВПУ»».

Окрім вищезначених конкурсів у рамках виставок відбуваються нагородження Почесними званнями «Лідер інновацій в освіті» та «Лідер професійної (професійно-

технічної) освіти України». Наш заклад неодноразово удостоювався цих нагород. Так, у 2018 році, представлену на конкурсні роботи «Інформаційне освітнє середовище для навчання людей із особливими освітніми потребами» та в 2019 році – «Сучасне хмароорієнтоване освітнє середовище» відзначено Почесними званнями «Лідер інновацій в освіті». Нагороду «Лідер професійної (професійно-технічної) освіти України» заклад отримав в 2013 та 2019 роках за широкий спектр досягнень, творчі здобутки педагогічного колективу та передовий досвід експериментальної та інноваційної роботи.

Також у 2016 році Вінницьке МВПУ удостоєне почесного звання Лауреата конкурсу за видатні науково-практичні досягнення в освіті у номінації «Електронний освітній ресурс» за електронний інформаційний ресурс «Інформаційна система управління професійно-технічним навчальним закладом», а в 2017 році – таку ж нагороду за курс «Електротехніка» для професійно-технічних закладів.

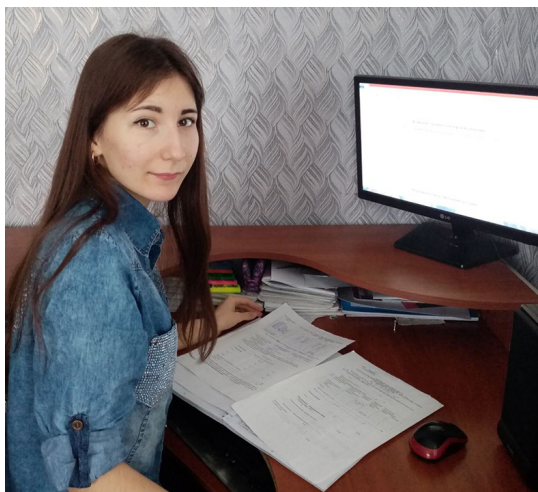
Такі успіхи стали можливими завдяки наполегливій праці та самовідданості всього педагогічного колективу нашого навчального закладу. Творча енергія, високий потенціал трудового колективу дозволяють утримувати високий рівень досягнень закладу упродовж багатьох років, адже запорука успіху полягає в єдності колективу, спільному прагненні примножувати і збагачувати здобутки, гордості за навчальний заклад.

**Ткачук Г.Е., викладач,
Вишга М.В., викладач**

УСІ ПРОФЕСІЇ ВАЖЛИВІ, ЗОКРЕМА...

Однією з найбільш давніх професій є професія бухгалтера. Вона досить престижна на сьогоднішній день як в Україні, так і в цілому світі, оскільки жодне підприємство не може існувати без якісного ведення бухгалтерського обліку.

Бухгалтери — унікальні фахівці, здатні за допомогою балансу оцінювати в комплексі фінансовий стан та якість управління фірмою.

Фінансова звітність, перетворюючи на цифри такі поняття, як активи, зобов'язання, доходи, витрати, амортизація, наповнює їх певним змістом, який залежить від методів обліку.

Бухгалтер — це не лише про дебет з кредитом. Ця професія вимагає від спеціаліста максимальної зосередженості та уваги. Саме бухгалтери займаються нарахуванням зарплати, готують та надсилають звітність до фіскальної служби, стежать за фінансовими потоками, слідкують за виробничими витратами, проводять інвентаризацію та оброб-

ляють документацію, пов'язану з фінансами підприємства.

Такий підхід впливає на довіру суспільства до звітності. Вислів «професійне судження бухгалтера» часто викликає посмішку. Але від цього судження залежить, куди спрямуватимуть потоки ресурсів в економіці, чи отримає фірма прибуток, чи повернуть свої гроші кредитори, чи надійдуть інвестиції. Довіра до Інтернету стрімко знецінює важливість думки професіонала.

Насправді бухгалтерія — не просто нудне заповнення реєстрів, а справжня наука, що дозволяє контролювати величезні матеріальні та фінансові ресурси, управляти господарськими процесами. Бухгалтерія — душа нашого життя, мова й мислення економіки.

Зараз працювати бухгалтером трохи складніше, ніж раніше: нормативні документи не дають мозкові «усохнути». Весь час з'являється щось новеньке, непередбачуване, так ще заднім числом, з перспективою повного перерахунку попередньої звітності. І якби не комп'ютери та бухгалтерські програми, бухгалтерам було б дуже важко.

Професія бухгалтера - для людей, що думають логічно, що уміють і не бояться приймати рішення, віддають всього себе роботі під час підготовки до здачі звітності, стресостійких, що уміють слухати і чути, розмовляти з керівництвом і знати, де знайти відповідь на поставлене питання.

На мою думку, професія бухгалтера дійсно важлива як для України, так і для усього світу в цілому.

**Довгань Юлія,
здобувач освіти групи №3**

ВКЛАДАЮ ДУШУ Я В КОНДИТЕРІЮ

З раннього дитинства я любила робити щось власноруч – вишивати, плести шпичками, гачком, випікати смаколики і це мені приносило велике задоволення, та поряд із цими захопленнями мріяла стати вчителем.

Як казав Аристотель: «У кожної окремої людини й у всіх людей зокрема є мета в житті, прагнучи до якої, вони (люди) одне вибирають, а інше відкидають». Ось так і я, переосмисливши поради філософа, вибрала серед безлічі своїх захоплень – професію вчителя, не здогадуючись, що мої уроки у дорослому житті будуть цікавими, смачними і солодкими...Я зуміла поєднати свою дитячу мрію із улюбленою справою, навчаючи дітей кондитерського ремесла.

Багато хто думає, що професія кондитера – це дуже гарно і просто. Але насправді не так це легко, як здається на перший погляд. За всією цією красою і смакотаю стоїть кропітка праця.

У кондитерському ремеслі важлива краса, почуття смаку і стилю. Потрібно все робити не лише смачно, але й красиво, креативно, ніколи не забуваючи, що кондитерія – це мистецтво. Щоразу потрібно підключати фантазію, художні здібності,

інтуїцію і творчість.

Я неймовірно щаслива людиною, бо люблю свою роботу за той спектр емоцій, які вона дарує. Це чудово, коли я можу передати свої знання та уміння учням, надихнути їх на творчість. А найбільша нагорода – коли учні досягають певних результатів, коли ти даруєш іншим яскраві спогади, приємні емоції. Уроки виробничого навчання за професією «Кондитер» - це завжди свято і навіть трохи магія.

**Прядун В.С., майстер
виробничого навчання**

КОНКУРС ФАХОВОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення на сьогодні є, напевно, найперспективнішою професією на ринку праці. У ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» проводиться підготовка кваліфікованих робітників за професією «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення». Багато здобувачів освіти, які навчаються за цим фахом другого, третього, а також і першого курсу, у фаховій майстерності досягли високих результатів.

Щоб продемонструвати свої теоретичні знання та практичні навички, було надано можливість здобувачам освіти професії «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення», у чесній, безкомпромісній, творчій роботі виконати завдання першого та другого туру.

Конкурс фахової майстерності проводився у два тури: I тур - теоретичний. Конкурсанти проходили тестування в онлайн-сервісі для встановлення миттєвого зв'язку - Classtime. У I турі взяли участь 46 здобувачів освіти. Конкурсанти демонстрували свої знання з таких програм: Adobe Premiere Pro, Adobe InDesign, Adobe Flash Professional, Adobe Illustrator, Adobe Photoshop, HTML, Компас 3D та машинопису.

Відповідно до Положення про проведення Конкурсу фахової майстерності з професії ОІПЗ «Учасники, які набирають не менше 60% правильних відповідей у першому турі, стають учасниками II туру та переходять до виконання практичних завдань Конкурсу фахової майстерності». Бали, які учасники набрали у першому турі, сумувалися з балами другого туру.

У II турі (практичному) здобувачі освіти демонстрували свої вміння у роботі з програмами пакету Adobe. Взяли участь в II турі 21 здобувач освіти.

За результатами роботи членів журі I та II туру Конкурсу фахової майстерності I місце посів Мартинюк Максим, II курс, 7 група; II місце - Білоус Артем, II курс, 7 група; III місце - Полторак Владислав, II курс, 7 група. Також призерами стали, посівши - IV місце - Сивак Артем, II курс, 7 група; V місце - Бойчук Діана, III курс, 10 група; VI місце - Голомисюк Владислав, III курс, 10 група.

Вітаємо переможців та призерів Конкурсу фахової майстерності, бажаємо творчих злетів, вдосконалення професійних вмінь та навичок.

Пам'ятайте: досконаленню професійної майстерності не має меж.

**Пугач І.О.,
майстер виробничого навчання**

УЧАСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ВМВПУ У VII ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ ІНТЕРНЕТ-ОЛІМПІАДІ «НА УРОК» (ОСІНЬ 2020).

Продовження. Початок стор. 1

За результатами олімпіади I місце посів Фіглярський Ілля, учень групи №7.

II місце посів Семенюк Олександр, учень групи №7.

III місце посіли: Сторожук Даная, учениця групи №22, Полторак Владислав, учень групи №7, Шевчук Єгор, учень групи №7, Вієцький Антон, учень групи №7, Мартинюк Максим, учень групи №7.

Переможці нагороджені дипломами за участь у VII Всеукраїнській інтернет-олімпіаді «На Урок» (Осінь 2020).

Ми вітаємо призерів та бажаємо їм творчої наснаги та прагнення професійно розвиватися.

**Пугач І.О.,
майстер виробничого навчання**
<https://naurok.com.ua/olimpiada>

МИ ПИЩАЄМОСЯ ТОБОЮ, ЛЮДМИЛО!

Людмила Бровко народилась і виросла в українському селі Лозувата Липовецького району. Маленьке село знаходиться за 50 кілометрів від Вінниці, нічим не вирізнялось від десятків інших. Як жартує Людмила, воно і зараз «не дуже-то й змінилось».

Одна з найважчих проблем, яка трапляється молодій людині, це вибір професії, кар'єри. Звичайно, є люди, які з шести років «знають», що вони хочуть бути докторами або льотчиками, пожежниками, а вона знала, що хоче бути кухарем-кондитером.

Чому вона вибрала саме цю професію? Тому, що вважала її потрібною. Всі люди повинні харчуватися, щоб жити. Але хіба просто поглинати їжу, це приємно? Ні, треба зробити так, щоб харчування приносило задоволення, щоб поївши, почував не тільки ситість, а ще й подяку до кухаря. Мистецтву приготування смачних страв треба вчитися, тому вона і прийшла у ВМВПУ у 2004 році. Смачно поїсти любить кожен, значить, вмільний кухар без роботи ніколи не залишиться.

По закінченню училища працювала, створила сім'ю, народила донечку і не могла подумати, що так складеться подальша її доля.

Війна на сході України не давала Людмилі спокою.

Як каже Людмила: «І мене тоді це все так пройняло, мені здалось, що це доля.. Я вирішила, що хай там що, а я просто мушу спробувати себе у волонтерстві»

Чи людиною просто керує доля, чи людина має свою волю і може її проявити

тоді, коли, здається, що уже час.

Все почалось в 2016-му році з поїздки до дитячого будинку з друзями.

У тому ж році розпочалась і допомога фронту. Спочатку готувала різні справи для вояків, але згодом вирішила – треба теж їздити. Там нас чекають, там ми потрібні. Заради цього варто тримати курс на Схід. Хотілось, щоб всі люди могли їсти смачні страви і радіти життю. Допомогала збирати благодійну допомогу для бійців.

Перша Людмила поїздка в зону АТО відбулася в літку 2017-го року і з тих пір, регулярно, майже щомісяця, ми прямуємо з допомогою до наших захисників.

У тому ж році заради того, аби допомогти українським бійцям на передовій, Людмила склала іспит на отримання водійського посвідчення, щоб у екіпажі бути за водія, разом із Денисом Романовським прямувати на Схід. Це історія про довгу і важку роботу, про долання себе, переступання через страх і зневіру. Вона й досі пам'ятає дуже чітко той шок, який тоді пережила.

Війна не закінчується, і ворог не відступає, потреби фронту різні, з роками вони змінюються, але вони є постійно.

На жаль, зараз люди допомагають менше, ніж на початку війни, проте свідомих громадян все ж вистачає. В якісь моменти люди розчаровуються і опускають руки, це страшно. Людмила для себе вирішила, що цього не можна робити ніколи. Номінантка «Волонтерська премія 2020» вже й не може порахувати, скільки разів побувала на передовій, бо разом із Денисом буває там щомісяця. У Вінниці Людмила допомагає збирати гуманітарну

допомогу та крім спецтехніки возить бійцям смачні гостинці. Вона говорить, що до збору продуктів долучаються і її батьки, зокрема передають овочі з домашньої грядки.

На жаль, нашим людям потрібно постійно нагадувати про війну, про потреби фронту. Дуже вже багато втомлених та байдужих. Хтось допомагає коштами, хтось допомагає своєю працею, як наприклад майстри, що ремонтують фронтову техніку чи майстер, який виготовляє станини під різні системи кулеметів. Також у цій нелегкій справі беруть участь представники бізнесу та депутати різних рівнів. За їх допомогою вони втілюють в життя дороговартнісні проекти по придбанню

ли.

Допомагають не тільки військовим, а й сім'ям, які потребують допомоги. Допомогли багатодітним сім'ям у Горлівці меблями, одягом, взуттям та продуктами харчування.

Одного разу навіть зустрічали Новий Рік разом із бійцям на передовій на Світлодарській Дузі. Але це не казочка про Попелюшку, якій одного дня добра фея подарувала шанс стати королевою.

Людмила та Денис з гордістю носять звання «Волонтер». Вони завжди разом. Одна з нагород – «Хрест бойового братерства».

Дуже приємно, що їхню роботу відзначають військові та місцеві органи влади, вручають різні подяки, грамоти та відзнаки. Людмила нагороджена медаллю «Патріотка України», 2020 р., нагрудним знаком «Почесна відзнака 9-го ОМГБ», 2019 р., орденом «Патріот України», 2018 р., пам'ятною медаллю «За волонтерську діяльність», 2018 р., грамотою від міського голови С.Моргунова, 2018 р.

Хоча вони займаються волонтерством не заради них, але це стимулює працювати краще! Це було дуже складно, але, з іншого боку, вона розуміла, що все в житті потрібно заслужити самому. Волонтерку з Вінниці Людмилу Радківську бійці на фронті називають «Янгол», бо коли вона приїздить, пострілів майже не чути. Вона вже не уявляє свого життя без допомоги українським захисникам, на фронті знайшла багато гарних людей та справжніх друзів.

Людмила є номінанткою на волонтерську премію. Побажаємо їй удачі та успіхів!

Андрущенко Л.С., майстер виробничого навчання

квадрокоптерів чи капітальному ремонту фронтової техніки. Також допомагають друзі-волонтери з-за кордону.

Придбати безпілотник вінницьким волонтерам вдалося за сприяння литовських друзів в Англії. Також литовський волонтер подарував нашим військовикам планшет управління літальним апаратом.

У першу чергу безпілотник використовується у розвідці для виявлення нових позицій ворога: що він викопав, де поставив техніку. Також використовують ці апарати для корегування вогню артилерії – з'ясувати і передавати артилеристам необхідні координати.

«Вони не часто роблять такі проекти, бо вони дороговартнісні,» – зазначив волонтер Денис Романовський, друг Людми-

ПОГОВОРИМО ПРО ВАЖЛИВЕ

Держава. Зовнішня політика. Бюджет. Управління. Можливо, хтось подумає, що я, як учень І курсу, ще не зовсім розуміюся на таких серйозних речах. Але поміркуймо.

Кожна сім'я має свій бюджет. Щоразу на сімейній раді ми вирішуємо, що нам треба купити, від чого можемо відмовитись, де можемо заощадити кошти. І я завжди з розумінням до цього ставлюсь, оскільки добре знаю, що наповнювати батькам цей бюджет ой як нелегко. Тому і сам намагаюсь навчатись так, щоб отримувати стипендію.

Так і в державі. Всі, хто працює, зі своїх заробітків відраховують до державної скарбниці податки, з яких формується бюджет держави. Кошти з нього йдуть на підтримку медицини, освіти та соціальні програми...

А хто і як розподіляє ці кошти? Як їх використовують? Спрямовують на майбутнє: розвиток освіти, науки, будівництво нових фабрик та заводів чи тихенько витрачають на непотрібні «проекти»?

Питань багато, але я розумію, де можна знайти відповідь. Платники податків мають контролювати розподіл своїх грошей, делегуючи ці повноваження своїм представникам — депутатам. Державою мають керувати люди, які усвідомлюють, що кожна державна гривня — це власність громадян.

«Що я можу зробити?» — запитаєте ви. Один — нічого. Мені не зрозуміла позиція тих, хто на питання: «Ти вже вирішив, за кого будеш голосувати?», відповідає: «Навіщо воно мені?», «Немає гідного кандидата, то нікому свій голос і не віддам», «Всі брехуни, тож голосуватиму проти всіх», «Проголосую по приколу». А де ж громадянська позиція?! Не треба залишатися осторонь, бо так і життя може пройти стороною.

Я вважаю, що, коли відбуваються вибори, не можна відсиджуватись дома, думаючи, що хтось за тебе вже все вирішив. Вибори — це можливість доручити цей розподіл коштів тим, хто буде жити інтересами народу, не буде красти і обманувати. А для цього дуже важливо

прискіпливо вивчати біографії та професійні якості наших слуг народу.

Я переконаний, що і серед молоді є багато високоосвічених інтелектуалів із високими моральними цінностями. Хто ж як не ми, молоді, своїм вибором, своїми діями можемо змінити країну на краще. Я переконаний, що так має бути.

Олексій Коломієць, здобувач освіти групи №6

Ми звикли до існування старовинного свята Подяки в Америці. Однак, в 2017 році виникла ідея проведення подібного свята всеукраїнського масштабу на державному рівні.

Насправді традиція подяки в Україні має давню історію. Ще в давнину слов'яни відзначали Свято жнив або Обжинки. Воно було пов'язане із завершенням сезону сільськогосподарських робіт і присвячене щирій вдячності Богу за природні дари, допомогу у вирощуванні врожаю, а також за добробут, здоров'я і достаток в сім'ї.

Головна ідея свята Подяки полягає в тому, що люди повинні цінувати те, що мають, і не забувати про почуття подяки – близьким, рідним, оточуючим, природі, Богам. Саме в подяці приховується запорака Господнього благословення і благополуччя.

- Я хочу сказати «дякую» людям, які відстоюють незалежність нашої держави. Борються всіма силами за її суверенітет та цілісність. Відстоюють громадську думку та допомагають у вирішенні серйозних проблем. Також людям, які кожну хвилину рятують життя інших, підтримують і допомагають. Лікарям, соціальним працівникам та небайдужим, які в тяжкий час не опускають рук.

Я хочу сказати «дякую» усім, хто переймається питаннями держави і робить кращою та сильнішою нашу країну!

Бойчук Діана,
з.о. групи 10

Хочу сказати «дякую» своїй матері. За те, що дала мені не лише життя, а й все, що для нього потрібно. За виховання та найкращі спогади дитинства. Дякую за прищеплену любов до роботи. За вміння відстоювати свою думку та не зневажати чужу.

Саме мама навчила цінувати життя. Завжди вислухає, пригубить та поцілує, коли важко на душі.

Я тебе дуже люблю, матусю. Дякую за те, що ти є!

Борсук Ангеліна,
з.о. групи № 41

Я хочу сказати «Дякую» моїм найріднішим людям. Мої батьки дали мені життя, дали мені ціль, дали мені віру й надію. Вони вселили в мене впевненість у завтрашньому дні, допомогли стати на правильний шлях.

Підтримали мене у важкі моменти й дотепер ідуть поруч і

оберегають від усіляких негод. Часом ми не цінуємо цього, але в кожного в душі зберігається подяка за все, що вони для нас зробили, за все, чому навчили, за все, від чого вберегли. І сьогодні я хочу сказати, що навіть не маю уявлення, яким було б моє життя, якби не мої батьки, якби не їхня віра в мене й не їхній яскравий вогонь у серці й очах, що зігріває і освітлює шлях мого життя.

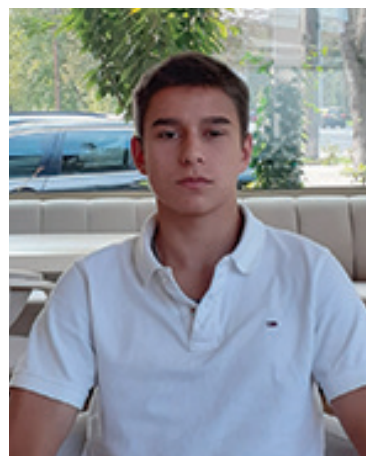
Дякую, вам, мої батьки!!!

Гузол Олександр,
з.о. групи № 6

Хочу сказати «дякую» майстру за те, що ставиться до нас з повагою. Допомагає не тільки дізнаватися щось нове і важливе, а й вселяє міцну віру і світлу надію. Наша Марина Вікторівна завжди може дати гарну пораду і підтримати добрим словом.

Бажаю Вам довгих років успішної діяльності, благополуччя в житті і міцного здоров'я.

Лавренюк Ярослав,
з.о. групи № 46

Хочу сказати «Дякую» своєму татусеві. За те, що чудово виконував свої батьківські обов'язки та допомагав мамі виростити мене. Тато – мій ангел-охоронець, захисник, опора, підтримка і справжній друг.

Я вдячна тобі, тату, за те, що ти завжди був, є і залишаєшся зі мною. Дякую, що допомагав мені здобути освіту та долати труднощі. Дякую тобі за все. Але

головне – за те, що ти у мене є. Я завжди пишалася і буду пишатися таким батьком, як ти, тому що ти – найкращий. Будь щасливий!

Черниченко Тетяна,
з.о. групи №2

У кожного з нас є люди, які відіграли велику роль у нашому житті. Це можуть бути рідні або просто знайомі. Ті, хто роблять для нас багато чого доброго, а ми не завжди їм дякуємо.

Я хочу скористатися можливістю і сказати «велике дякую» своїм батькам та бабусі. Батьки подарували мені життя, бабуся – любов, турботу та виховання. Всіх я дуже люблю, вони назавжди залишаться у моєму серці.

Дякую Вам, мої найдорожчі!!!

Яна Хоца,
з.о. групи № 29

Вдячність — це загальнолюдська чеснота. Не потрібно бути віруючою людиною, щоб зрозуміти її цінність. А за що можна бути вдячним мамі?

Мама - це найдорожче, що є у людини. Любов матері найсильніша, найсвітліша. Вона здатна творити чудеса. Я вдячна їй за те, що вона подарувала мені життя. Я живу на цьому світі, радію сонячному дню, першому снігу, першій весняній траві. І це стало можливим для мене завдяки моїй мамі. Моїми першими успіхами я теж завдячую мамі. Саме вона підтримувала і підбадьорювала мене, допомагала долати

ХОЧУ СКАЗАТИ «ДЯКУЮ»...

труднощі, вчила мене, як їх долати, часто своїм прикладом. Мама поруч зі мною у найважчі хвилини. Поради її допомагають мені виходити зі складних ситуацій. А взагалі, я вдячна мамі просто за те, що вона у мене є, що вона завжди любить мене попри все.

Баран Оксана,
з.о. групи № 25

Хочу сказати «Спасибі» нашому майстру!

За підтримку і допомогу, в час, коли це потрібно. За доброту і чесність. За те, що допомагає вирішувати проблеми, підтримуєте у складні моменти, вболіває за нас та наше життя. За те, що турбується про нас. Спасибі!

Поліщук Максим,
з.о. групи № 4

Хочу подякувати моєму тренеру з Zendokay Karate-Do Древинському Максиму, який навчив мене як бойовому мистецтву, так і бути справжньою людиною. Якщо виникають якісь пробле-

ми у житті, можна сказати йому про все і він завжди підкаже, направить.

Він має дуже багатий життєвий досвід і намагається передати його своїм учням, навчити всьому, що він вміє. Виховує у нас силу волі, віру в себе та багато різних якостей. Я дуже радий, що став учнем саме цього тренера!

Паленко Максим,
з.о. групи № 6

Я зустрічала багато людей, яких я можу назвати героями. Але всі ці героїчні вчинки перевершила група людей, яким я хочу щиро подякувати сьогодні. У цей важкий період для всіх. Це працівники медичної сфери в Україні та світі, які щодня піклуються про хворих на COVID. Я не можу уявити, як це: щодня працювати із загрозою, що нависла над тобою, і втому, яку багато з них відчувають. Я хочу подякувати усім вам, лікарі і медсестри, від усієї душі, подякувати, що ви так важко працюєте, аби врятувати нас від COVID-19". Дякую вам за все, що Ви робите. Ваша праця — безцінна!

ДЯКУЮ!!!

Гут Тетяна,
з.о. групи № 25

Я переконана, що слова вдячності мають чарівний вплив як на адресата, так і на адресанта, допомагають нам стати ближчими один до одного. Не бійтеся робити гарні справи, щоб отримувати ці слова та дякуйте самі.

Дякуйте своїм батькам за те, що дали вам все найкраще, що у них було: доброту, ніжність, любов, віру в краще майбутнє.

Дякуйте близьким людям (коханим, друзям) за те, що крокують пліч-о-пліч з вами по життю й витримують всілякі стани, настрої, море емоцій.

Дякуйте Господові за те, що дав вам життя, можливість чути спів птахів, бачити схід та захід сонця, зрозуміти один одного.

**Статтю підготувала
майстер виробничого
навчання
Березюк Л.В.**

МІЙ ДОМАШНІЙ

УЛЮБЛЕНЕЦЬ

Відомо, що тисячі років тому наші предки тримали удома вовків. Вочевидь, вони ловили їх ще маленькими і приручали, з'ясувавши, що вони можуть бути корисними на полюванні. Поступово вовки стали більш покiрними і еволюціонували в собак.

Як свiдчить дослідження, опубліковане в травні 2015 року, це могло статися ще 27 тисяч років тому.

З того часу люди тримають удома собак, котів, морських свинок та інших тварин, вважаючи їх повноцінними членами своєї родини.

Не є винятком і наші здобувачі освіти.

– У мене є домашній улюбленець – собака. Його звать Пушок. Він дуже лагідний і добрий. Ми ходимо на прогулянку тричі на день, а після того, як приходимо додому, граємось. Іноді, коли я їду до Вінниці, мені здається, що Пушок без мене дуже сумує. Виходячи на вулицю, я бачу, як він сидить на порозі і проводить мене сумним поглядом. У ці моменти мені особливо важко залишати його. Але, коли я приїжджаю додому, він мене зустрічає радісним гавкотом. Кружляє, стрибає навколо мене, чекає, поки я почну гратись із ним.

Я дуже люблю свою собаку.

**Ціник Іванна,
з.о. групи №29**

– На Новий рік мені батьки подарували котика. Я назвав його Пес, йому 1 рік. Шерсть у нього білосніжна і м'яка, наче шовк. Він любить гратись із м'ячем. І, взагалі, у нього собача поведінка. Вуха чутливі, чують кожне шурхотіння... Носик рожевий, у формі трикутника. Вуса довгенькі. Котик стрункий з довгим хвостом. Коли йому щось не подобається, він весело махає ним. Пес виконує різні трюки і віддає перевагу компанії собаки, а не kota.

**Красовський Назар,
з.о. групи № 41**

– Моя улюблена домашня тварина – це кіт Амурчик. Чотири роки тому мама подруга по-

дарувала нам чудове кошеня, яке виросло у kota з гордовитою вдачею.

Амурчик став членом нашої сім'ї, відданим і люблячим другом. Коли я втомлений, або маю поганий настрій, кошеня стрибає мені на груди і лапками робить масаж. А ще йому дуже подобається сидіти на підвіконні і спостерігати за подіями за вікном. Коли я снідаю, він обов'язково випрошує у мене щось смачненьке. З появою усамого друга моє життя стало веселішим.

**Богданов Владислав,
з.о. групи №6**

– Скільки себе пам'ятаю, завжди хотіла мати хом'ячка або щура. Але батьки завжди купували морських свинок. Не те, щоб я була незадоволена, але морські свинки – не хом'ячки. І лише у 15 мені подарували хом'ячка. Дівчинку.

Три дні ми з сестрою думали, як назвати пухнастика, а так, як я люблю шурів не менше хом'ячків, назвали – Криса. Криса небайдужа до насіння і яблук, тому, коли хочу провести час із нею, я виманю її із клітки зернами. Криса – джунгарський хом'як, не раз доводиться ловити її по усьому будинку, оскільки через свій розмір вона з легкістю пролазить крізь решітки у клітку.

**Васильєва Альона,
з.о. групи № 17**

– У мене є собака. Ми не планували заводити собаку 4 роки тому. Проте, побачивши маленьке цуценя біля дороги, вирішили допомогти бідненькому. Нову подругу назвали Джессі. З часом стали помічати ознаки породистої собаки.

Джессі дуже дружелюбна та хороша. Я полюблю прогулюватись з нею, а під час прогулянки гратись м'ячем. На жаль, вона живе з бабусею, тому ми стали рідко бачитись. Проте це миле створіння завжди чекає та зустрічає нас у неймовірному захваті. Коли я з родичами приїжджаю в гості до бабусі, Джессі переповнюють емоції. Вона намагається підбігти до кожного та привітатись.

Це просто надзвичайна собака. Для мене вона справжня подруга.

**Чемес Олександра,
з.о. групи №17**

– Папуги – це чудові і цікаві птахи. Вони товариські і веселі.

У мене папуга з'явився два роки тому. На День народження моя родина подарувала мені хвилястого папугу. Я назвав його Ріко. Ріко дуже цікавий. Він просинається рано-вранці і відразу починає цвірінькати. Перші два тижні Ріко з клітки не випускали. Потім він почав літати по квартирі. Коли наш домашній папуга літає, то любить сідати на людей. Він сідає на плечі, на голову і може таким чином подорожувати з кімнати в кімнату. Якщо Ріко вилітає з клітки, стоїть невгамовний щебет.

Свого папугу ми годуємо різною їжею. В основному це спеціальні корми для папуг, які містять в собі різні зернятка, овес. Вода повинна бути кімнатної температури (в жодному разі не холодна).

Ріко – дуже цікава пташка. Його любить вся моя родина.

**Варельджан Сурен,
з.о. групи № 6**

– У мене багато домашніх улюбленців – аж 19!

16 папуг, 2 кошенят та пес.

Найулюбленіше з них – новонароджене кошеня, зараз йому виповнився лише місяць, забарвлення «color point», усі у нашій родині його дуже люблять і приділяють йому багато уваги.

Пес породи Лабрадор, чудова порода собак для сім'ї: ніколи не підведе й не завдасть шкоди.

Папужки хвилясті, хоч з ними було і складно першим часом, та зараз ми вже звикли. Іноді дуже цікаво поспостерігати за цими веселими пташечками.

**Костіков Савелій,
з.о. групи №10**

– Мабуть, більшість людей мають домашніх улюбленців.

Це круто мати того, хто із нетерпінням чекатиме тебе вдома завжди. У мене є домашній улюбленець – собака. Звати її Діна. За вісім років вона стала частиною нашої сім'ї.

Кілька разів на день ми з нею ходимо на прогулянку, а ввечері намагаємось їй приділити більше уваги. Іноді, коли я їду на навчання, мені здається, що Діна без мене сумує. Виходячи з квартири, я бачу, як вона проводить мене своїм сумним поглядом. Важко в цей момент кудись йти, знаючи, що Діна залишається сама вдома.

А коли я повертаюся додому, то вона мене з радістю зустрічає біля самих дверей. Часом, в мене бувають якісь труднощі в житті і я сумую, а тваринки це добре відчують. Тому Діна любить сісти коло мене і уважно дивитись, що я роблю. У цей час мені здається, що, щоб я їй не казала, ці великі і гарні оченята все розуміють.

Правду кажуть: «Собака – найкращий друг людини».

**Медведчук Вікторія,
з.о. групи № 3**

– Привіт! Мене звати Денис. У мене є собака породи «Такса». Разом ми уже чотири роки, за ці роки вона стала незамінним членом родини.

Оскільки Такса мисливської породи, я з батьком беру її на полювання. На її рахунок трофеїв небагато, але вона ще молода і в неї все попереду. Вона дуже здібна в дресуванні: виконує багато команд. Собака – найкращий друг людини.

**Шміляк Денис,
з.о. групи 46**

– На даний момент у мене є три улюбленці: два kota Том та Джері, вони брати, їм по 5 років уже, та кицька Ая, їй тільки два роки. У Тома і Джері схоже забарвлення – біле з рижим (Джері) та з сірватим (Том), а Ая повністю чорного кольору. Старших мені принесла подруга, у неї була кицька, яка народила 5 кошенят, а Аю ми взяли на вулиці.

Хоча в рижого насправді ім'я Джері, мама чомусь стала його називати Рижим, або Рижиком, а Тома – Том Томичем. Рижий дуже лагідний, іноді достатньо на нього просто подивитись, а він вже починає муркати, мов трактор (голосно дуже), також він полюбляє гризти трубочки для коктейлів. А Том навчився відкривати двері холодильника лапою. Коли ми жили у приватному будинку, Ая полювала на мишей, особливо серед ночі, а переїхавши до квартири, ми купили їй мишу (іграшкову). Коли ми сідаємо за обідній стіл, та Рижий бачить якийсь смаколик, він стає на задні лапи, наче суслик. А коли ми лягаємо спати, всі троє приходять та вкладаються зверху, зігріваючи.

Хоча вони іноді бешкетують, та можуть щось скинути, ми з мамою та Єгором дуже любимо їх.

**Трифоновна Настя,
з.о. групи №10**

**Опитувальник підготувала
майстер виробничого
навчання
Березюк Лариса
Володимирівна**

КРАЄЗНАВСТВО В НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Ось уже протягом чотирьох років на базі Вінницького МВПУ діє історико-краєзнавчий гурток «Подолляни». За ці роки в лавах гуртка побувало близько ста учнів навчального закладу, які відвідали безліч історико-культурних надбань рідного краю, написали десятки творчих робіт та пройшли не одну пошуково-дослідну експедицію, адже краєзнавство є невід'ємною складовою навчально-виховного процесу. Саме з вивчення історії рідного краю починається усвідомлення високих понять «Батьківщина», «Патріотизм», з яких кожна людина починає свідоме життя і формує власний світогляд.

Надзвичайно важким виявився 2020 рік як для суспільства в цілому, так і для юних істориків-краєзнавців, адже в умовах пандемії діяльність гуртка була

обмежена. У більшій мірі передбачена практична діяльність гуртківців, а заняття онлайн не нададуть тих практичних вмій та навичок юним дослідникам, історикам-краєзнавцям.

За умов послаблення карантинних обмежень ми все ж таки, зуміли провести декілька заходів і гуртківцями на початку нового 2020-2021 н. р.

Серед них такі: перше гурткове заняття, яке було проведено в Сабарівському лісовому масиві «Урочище Городище», що уже протягом трьох років є природничо-екологічним, історико-культурним полігоном для туристів-краєзнавців. На занятті було обумовлено мету діяльності та основні завдання історико-краєзнавчого гуртка «Подолляни» на весь наступний 2020-2021 н. р.; також гуртківці мали можливість познайомитись один з одним у неформальних умовах та долучитися до спортивних заходів,

а саме елементів спортивного туризму, які стануть у нагоді під час подорожей, експедицій.

Цікавим виявилось й відвідування гуртківцями молодіжного-креативного центру «Квадрат», де була представлена виставка фоторобіт та інформаційних - плакатів, присвячених 75-м роковинам депортації українського населення з території Західної України, яка проходила під назвою «Вигнання».

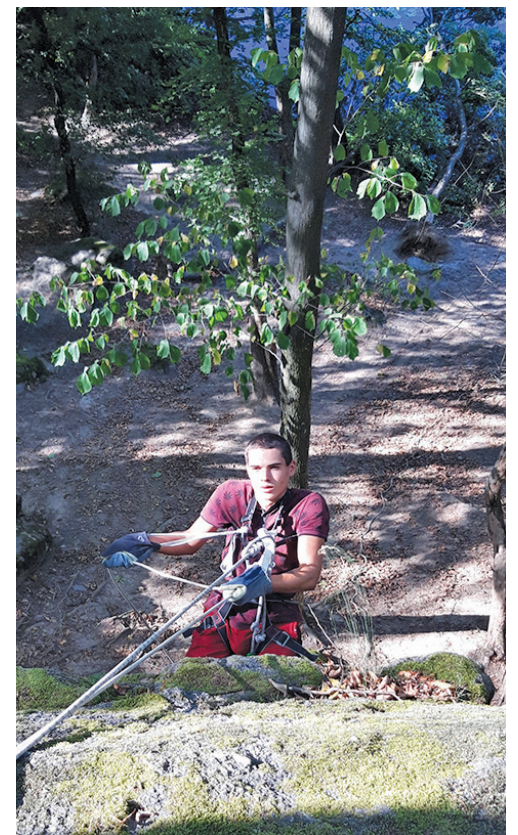
І насамкінець з ряду гуртківців було створено туристично-спортивну команду «Пелікан», яка взяла участь в обласних змаганнях з техніки пішоїдного та спортивного туризму «Сабарівська осінь 2020», які проходили з 15 по 18 жовтня 2020 року. Саме участь у подібних змаганнях, дає можливість гуртківцям ознайомитись із такими навичками, як подолання природних перешкод, розкладання намету, орієнтування на місцевості, вив-

чення топографічних знаків, які стануть у пригоді для пошуково-дослідницьких експедицій краєзнавців.

Користуючись нагодою, хочу подякувати гуртківцям, які були активними протягом наших зустрічей та проявили себе мужніми, працьовитими, цілеспрямованими та наполегливими, а саме: Дьоміна Дар'я, Швець Катерина (гр. № 20), Білоус Марія, Хоца Яна, Сидоренко Галина (гр. № 29), Дробязко Тавіфа (гр. № 2), Реуцький Валентин, Слотюк Дмитро, Горобченко Андрій, Кривонос Богдан, Фрасенюк Станіслав (гр. №39), Летаєва Анастасія (гр. № 9), Бондаренко Світлана (гр. №15). Дякуємо усім небайдужим, хто допомагав у реалізації наших задумів.

«З любові до рідного краю починається людина...»

Кермаш В. С., керівник гуртка, викладач суспільних дисциплін

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: ВІД ВИКЛИКІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ

“Роби все, що можеш, там, де ти знаходишся, використовуючи все, що маєш”

Теодор Рузвельт

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, глобальної комп'ютерної мережі Internet та хмарних мережних сервісів призводить до стрімкої модернізації освітньої системи. Це, в свою чергу, відкриває для освітнього процесу можливості трансформації у нові форми та зміст, надає перспективи для ефективної реалізації новітньої світової тенденції «освіта впродовж життя», розвитку дуально-го, інформального, неформального, дистанційного та змішаного навчання.

Сучасна освіта має бути готовою дати відповідь не тільки на виклики інформаційно-технологічного характеру. Глобальні природні, економічні, політичні та соціальні катаклізми диктують свої умови здійснення освітнього процесу. Зокрема, непередбачувана епідеміологічна ситуація, яка склалася в Україні та світі загалом, поставила перед освітою кардинально нові вимоги впровадження в діяльність кожного освітнього закладу повноцінної системи дистанційного навчання. Надзвичайно складним це завдання є саме для сфери професійної (професійно-технічної) освіти. Адже, ключова діяльність П(ПТ)О спрямована на формування глибоких практичних навичок у спеціалізованих лабораторіях та майстернях виробничого навчання із належною матеріально-технічною базою.

Проблема реалізації якісного дистанційного навчання (ДН) поставила і перед нашим освітнім закладом. Усвідомивши та прийнявши всі виклики сьогодення, ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» побудувало власну багатофункціональну динамічну модель ДН в умовах карантинного режиму роботи. Модель передбачає здійснення освітнього процесу через призму спільної взаємодії організаційно-методичних та педагогічних засад, які забезпечують формування чітких механізмів налагодження роботи та взаємозв'язку всіх учасників освітнього процесу.

Серед ключових цілей та завдань системи ДН варто виділити завдання формування Smart-простору та модернізації хмароорієнтованого освітнього середовища освітнього закладу; впровадження та розвиток інноваційних педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій; вдосконалення інформаційно-комунікаційної компетентності викладачів, майстрів виробничого навчання та здобувачів освіти; формування стійких навичок роботи в системі ДН педагогічного колективу та здобувачів освіти.

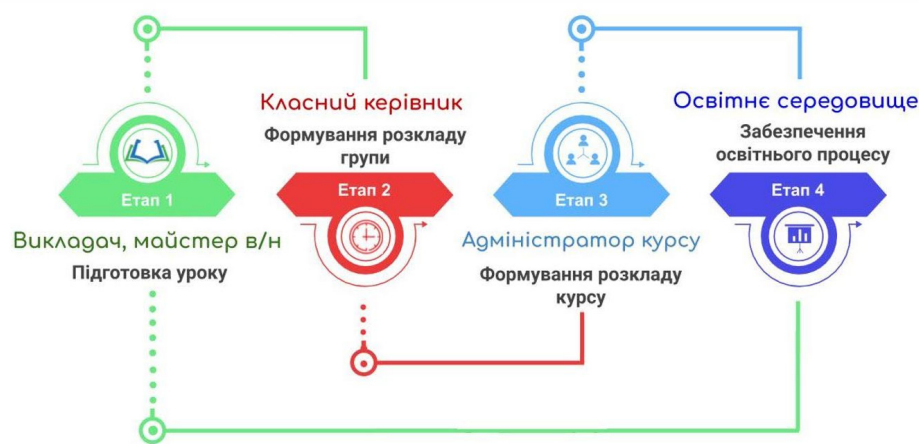
Із першого вересня 2020-2021 н.р. на базі Вінницького МВПУ розгорнута система «G Suite for Education» від компанії Google, що дозволило впроваджувати в освітню діяльність сучасне спеціалізоване хмарне програмне забезпечення та інструменти для спільної роботи. Це, безумовно, новий шлях не тільки до організації ефективного процесу дистанційного та змішаного навчання, а й до вдосконалення діяльності закладу на всіх організаційно-методичних рівнях. Налаштування, підтримка та моніторинг системи «G Suite for Education» забезпечує

творча група викладачів закладу. Зокрема, були організовані структурні підрозділи та групи педагогічних працівників і здобувачів освіти, створені корпоративні акаунти, налаштовані системні служби та додатки, розмежовані права доступу всіх користувачів корпоративної мережі. Таким чином, у ВМВПУ уніфікована та систематизована взаємодія всіх учасників освітнього процесу. Варто зазначити, що впровадження G Suite в освітньому закладі дозволило забезпечити захист та надійність корпоративних даних, що надзвичайно важливо при впровадженні цифрових технологій.

Практична реалізація дистанційного навчання у ВМВПУ базується на впровадженні в освітній процес технологій і ресурсів комп'ютерної мережі Інтернет. У якості механізму взаємодії всіх учасників освітнього процесу обрана платформа Google Classroom. Це дозволяє кожному класному керівнику, викладачу-предметнику та майстру виробничого навчання разом із навчальними групами працювати у власних віртуальних

кий фаховий рівень педагогічного колективу ВМВПУ, в тому числі, рівень володіння інформаційно-комунікаційними технологіями. Завдяки постійній методичній роботі, зокрема, участі в майстер-класах, тренінгах, професійних воркшопах, семінарах, вебінарах, конференціях для підвищення кваліфікації, викладачі та майстри в/н змогли швидко адаптуватися до дистанційних умов роботи. Також, вагомою передумовою для швидкого реагування на зміни в освітньому процесі в умовах карантинного режиму є функціонування у ВМВПУ освітнього середовища – електронної освітньої платформи для взаємодії педагогічних працівників та здобувачів освіти.

Залежно від поставлених цілей та завдань дистанційного уроку, викладачі та майстри в/н використовують різноманітні програмно-технічні засоби та педагогічні технології. Зокрема, застосовуються сучасні засоби пошуку, публікації, збереження, презентації, візуалізації та обробки інформації, засоби взаємозв'язку та

кімнатах. Розміщуючи практичні завдання, електронні посібники, лабораторні практикуми, посилання на відеофрагменти та інші мультимедійні матеріали, викладачі та майстри в/н забезпечують здобувачів освіти необхідними освітніми ресурсами. Працюючи в такій системі, учень вивчає в мережі або завантажує навчальний матеріал, який йому рекомендований, організовує свою роботу, виконує вправи, прослідковує результати своєї діяльності на інтерфейсі свого пристрою, виконує завдання для самооцінки та передає виконані завдання на перевірку. Усі суб'єкти освітнього процесу спілкуються індивідуально або в групі, пропонують теми для обговорення й працюють при створенні спільних документів і презентацій. Завдяки платформі Google Classroom педагогічний колектив нашого училища організовує проектну роботу, перевернуте навчання, насичені та різнопланові уроки теоретичного та виробничого навчання. Учні мають можливість виконувати заплановані у Classroom завдання за індивідуальним графіком та в асинхронному режимі роботи. Після перевірки завдань, система дозволяє сформувати відомості успішності здобувачів освіти, що, в свою чергу, дозволяє здійснювати постійний моніторинг освітньої активності учнів, стимулює їх до покращення якості знань.

Також взаємодія учнів і педагогів здійснюється за допомогою електронної пошти, додатку-месенджера Viber та додатків для організації відеоконференцій Meet, ZOOM, Skype, Hangouts.

Успішній реалізації дистанційного освітнього процесу сприяє висо-

комунікації, такі сервіси для спільної роботи як Padlet, Pearltrees, WikiWall, Trello, Linoit і т.д.

Дуже важливим при поясненні матеріалу дистанційних занять є презентація та візуалізація інформації. Дотримуючись таких принципів сучасної освіти, як мікронавчання, інтерактивність, гнучкість, адаптивне навчання, доступність та структурованість, пояснення матеріалу, здійснюється із залученням хмарних сервісів Google Презентації, Prezi, Genial.ly, PowToon, VideoScribe, GoAnimate, Videoredaktor, Coggle, Mindmeister, Mindomo, Thinglink, Wordart і т.д. Вказані сервіси дозволяють створювати навчальні тематичні презентації, відеосюжети, інтерактивні плакати і схеми, ментальні карти, хмари тегів, віртуальні практичні та лабораторні роботи. Функціонал таких сервісів особливо корисний при організації виробничого навчання та виробничої практики, коли пріоритетним завданням є розробка максимально доступних та зрозумілих для учнів демонстраційних інструкційних матеріалів.

Велика увага при реалізації дистанційного навчання в освітньому закладі приділяється контролю та діагностиці знань учнів. Вирішити такі задачі допомагають хмарні сервіси Wizer, Google Форми, Learningapps, Classtime, Make-Test, Kahoot, вбудовані системи тестування таких платформ як «На урок» і «Всеосвіта». Кожен із обраних сервісів дозволяє автоматизувати процес перевірки знань учнів, створюючи таблиці результатів, якими зручно та просто оперувати з будь-якого пристрою та переглядати в будь-який час.

Таким чином, можна швидко проаналізувати відповіді учнів та спонукати їх до виконання завдань.

При підготовці дистанційних занять, кожен педагог поповнює свою електронну навчальну базу новими дидактичними матеріалами, інтерактивними відеофрагментами, посібниками і т.п. Всі розроблені ресурси розміщуються на Google Drive, підключаються до електронних освітніх комплексів, які становлять ядро освітнього середовища училища.

Крім організації дистанційного теоретичного і виробничого навчання, виробничої практики, із використанням дистанційних технологій у 2019-2020 н.р. здійснювався також захист курсових робіт, проводились Державні підсумкові атестації та Державні кваліфікаційні іспити. Зокрема, для захисту курсових робіт викладачі та учні взаємодіяли у відеоконференціях через хмарні додатки ZOOM, Skype, Hangouts, Meet. ДПА та ДКІ були реалізовані з допомогою тестової системи Classtime і платформи «Всеосвіта», що дозволило створити різноманітні завдання, здійснювати опитування в реальному часі та контролювати процес тестування загалом.

Проте, незважаючи на вироблену модель системи дистанційного навчання та передумови, що сприяли оперативній ефективній адаптації педагогічного колективу до карантинного режиму роботи, реалізація дистанційного навчання в освітньому закладі зіштовхується із низкою проблем та задач. Насамперед, потрібно враховувати, що обов'язковою умовою організації ДН є можливість доступу всіх учасників освітнього процесу до мережі Інтернет та забезпеченість комп'ютерною технікою. Наразі, не всі здобувачі освіти мають належний доступ до Інтернет, значна частина з них працює тільки за допомогою смартфона, що часто ускладнює виконання багатьох практичних завдань. Педагоги зіштовхуються із викликами пошуку нових альтернативних способів комунікації задля досягнення освітніх цілей та завдань. Значно ускладнює навчання у дистанційному режимі й відсутність чітких механізмів регулювання такого роду діяльності на державному рівні. Досить актуальним є питання оцінювання якості знань учнів. Не варто забувати той факт, що завданням професійно-технічної освіти є підготовка сучасних кваліфікованих робітників, що, в свою чергу, вимагає тісної співпраці майстра в/н та здобувачів освіти. Отже, пріоритетним було і залишається формування в учнів професійних вмінь і навичок, що важко організувати в дистанційному режимі роботи. Насамперед, це стосується підготовки фахівців із професії «Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ», «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування», «Кондитер», «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення». Оптимальним для ЗП(ПТ)О є впровадження в освітній процес змішаної системи навчання.

Описаний досвід реалізації освітнього процесу із використанням дистанційних технологій в умовах загальнодержавного карантину показує, що ДПТНЗ «ВМВПУ» є сучасним закладом, готовим вирішувати різні нестандартні ситуації, швидко відповідати на виклики часу, професійно реалізовувати механізми якісного надання освітніх послуг, створюючи успішні умови для професійного становлення кожного здобувача освіти.

Коношевич Т.В., викладач спеціальних технологій

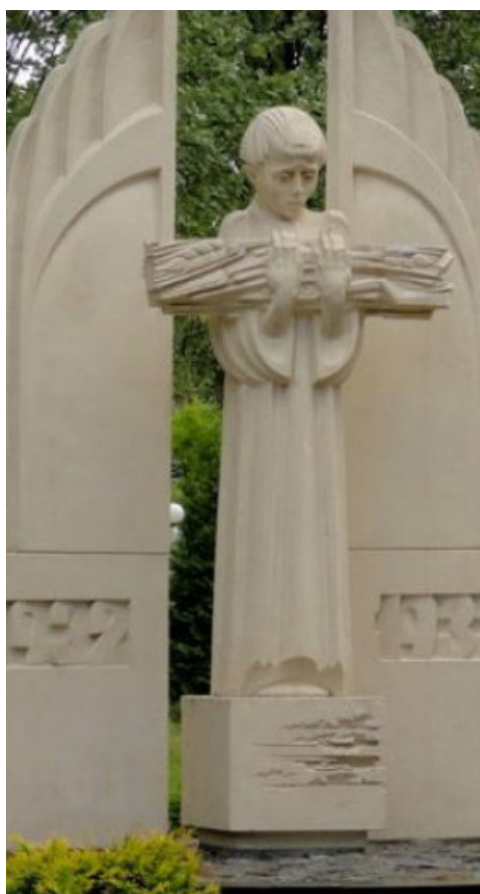
ГОЛОДОМОР: ЯК БАЧИМО ЙОГО СЬОГОДНІ

Уже минуло 88 років з того часу, як український народ став жертвою страшного злочину... Серед західних країн його називають Великий Голод, а для українців він відомий як Голодомор – спланована державною владою проти українського селянства акція, яка забрала мільйони життів, третина з яких – діти. Радянська влада усіма способами применшувала масштаби трагедії та замовчувала факт величезної смертності українців. У ті часи було дуже небезпечно обговорювати цю тему, тому що це вважалося державним злочином, а розповіді очевидців та дослідження істориків були заборонені та кваліфікувалися як антирадянська пропаганда, що здійснювала для підризу державного ладу...

Таким чином, дії партійного керівництва щодо штучного створення масового голоду серед українського селянства розцінюється як геноцид проти української нації. У галузі міжнародного права першим фахівцем, хто визначив злочин сталінського режиму проти українців, був юрист Рафал Лемкін. Саме він першим запровадив термін «геноцид» у статті II Конвенції ООН 1948 року. Однак слід відзначити, що досить багато осіб на сьогоднішній день сумніваються у доцільності використання цього терміну до тих подій, що відбулися в Україні у 1932-1933 роках. Так, у 2010 році чинний на той час президент України Віктор Федорович Янукович зазначив, що події 1932-1933 років є спільною трагедією держав, які входили до СРСР і є несправедливим, і недоцільним вживання

терміну Голодомор як факт геноциду щодо якогось конкретного народу. Це судження було висловлено ним під час виступу у Страсбурзі в ПАРЕ.

Серед дослідників даної проблеми немає і досі єдиної думки стосовно кількості жертв Голодомору. Реальні цифри загинблих за наказом влади замовчувалися. Владою було дано розпоряджен

Пам'ятник жертвам голодомору у місті Вінниця

23 листопада 16:00

ЗАПАЛИ СВІЧКУ
ПАМ'ЯТІ
У СВОЄМУ ВІКНІ!

ня не реєструвати смерті дітей віком до одного року взагалі. Левову частку всіх жертв голодомору становили особи віком від шести місяців до вісімнадцяти років. В 1933 році від голодної смерті щохвилини вмирало 17 людей, 1400 – щогодини, біля 30 тисяч – щодня...

На мою думку, найбільший внесок у висвітлення та оприлюднення теми Голодомору 1932-1933 років зробив експрезидент України Віктор Андрійович Ющенко. Саме з його ініціативи у 2006 році СБУ розсекретила понад п'ять тисяч сторінок державних архівів про Голодомор. Також завдяки йому було створено ряд нормативно-правових документів, спрямованих на дослідження, висвітлення та оприлюднення даних по цій темі. Серед них: закон України «Про Голодомор 1932-1933 років в Україні», Указ Президента України «Про оголошення в Україні 2008 року Роком пам'яті жертв Голодомору», Указ Президента України «Про заходи у зв'язку з 75-ми роковинами Голодомору 1932-1933 років в Україні», Указ Президента України «Про відзначення переможців та учасників Всеукраїнського конкурсу науково – пошукових робіт школярів, студентів та педагогічних працівників «Голодомор 1932-1933 років», Указ Президента України «Про додаткові заходи щодо підтримки досліджень теми Голодомору 1932-1933 років». Саме завдяки Віктору Андрійовичу Ющенку було зведено у багатьох містах України меморіали жертвам Голодомору. Всього їх встановлено понад 7100 штук, зокрема і у Вінниці. У листопаді 2008 року було споруджено Національний меморіал жертв Голодомору у Києві. Не залишилися байдужими до цієї болючої теми і

країни Заходу. Так, з 1983 року у Канаді, місті Едмонтон, за участі мера проводиться щорічно відзначення річниці Голодомору в Україні, до речі, там же був встановлений перший в світі пам'ятник на вшанування річниці під назвою «Розірване кільце життя». Подібний захід відбувається в Парижі з 2003 року. У таких країнах, як Бельгія, США, Канада, Аргентина, Іспанія у вересні 2003 року було ухвалено офіційні документи з приводу Голодомору. В Італії вийшла книга «Смерть землі. Великий голод в Україні 1932-1933 років» у жовтні 2003 року. У листопаді 2003 року відповідною постановою угорський уряд визнав голодомор 1932-1933 років актом геноциду проти українського народу.

Отже, з усього вищесказаного можна зробити висновок, що наслідком геноциду, крім фізичного знищення мільйонів людей, стало руйнування споконвічного українського устрою життя. Голод призвів до непоправних морально – психологічних змін у свідомості українського народу. Значним чином деформувалися народні звичаї, традиції, культура українців. Було повністю змінено порядок ведення господарства на селі. Проте найголовнішою втратою українського народу є непоправне порушення генетичного фонду нації. Саме тому щороку, в четверту суботу листопада, кожен українець просто зобов'язаний запалити свічку, як символ пам'яті про замордованих голодом мільйони невинних людей і передавати цю традицію з покоління в покоління. Ми не маємо права забути ті страшні «Жнива скорботи» українського народу...

Повшенюк Т.М.,
майстер виробничого навчання

Я живу у Вінниці. Це обласний центр Вінницької області. У дитинстві, разом із батьками любила подорожувати неосяжними просторами нашої Батьківщини, тоді ще СРСР. Багато всього цікавого та нового дізнаєшся при відвідуванні музеїв, пам'ятників сторіни. Минуло з тих пір багато років, але Україна як була однією з найкрасивіших, так і залишилася найживописнішою, багаті на історичні пам'ятники країною.

Кілька років тому, я побувала в дуже цікавому історичному місці Вінниччини, Лядовському монастирі. Я хочу розповісти про цей монастир.

Село Лядова розташоване недалеко від Могилів-Подільського. Топонім «Лядове» дослідники пов'язують із архаїчним слов'янським словом «лядо» – покинута ділянка землі, яка поросла лісом та чагарником.

Отут, точніше над нею, на скелі, у 1013 році, Антоній Печерський (засновник найбільшого православного монастиря Києво-Печерської лаври), який прийшовши із

ЦІКАВЕ МІСЦЕ ВІННИЧНИ

Афона видовбав першу печеру монастиря, (перший печерний скит). У пам'ять про засновника в монастирі є відповідна церква.

Монастир розташований над Дністром, у схилі, в товщі крейдяних відкладів. Печери врізаються у глибину щільної породи – їх не дуже багато, але вони мають вигляд старих й намолених.

На терасі зведено відносно нові, але колоритні пісковикові будівлі кількох храмів та монастирських келій. На пагорбі, над крутим берегом Дністра, над обителлю, височіє нова дзвіниця. Вона зведена із блоків пісковіку.

Нині обитель підпорядкована московській патріархії. З Москвою монастир мав зносини давно. У 1649 році Богдан Хмельницький відсилав ігумена Лядовського монастиря першим своїм послом у Московію. А у 1672 році

на Поділлі прийшли турки й монастир припинив своє існування. Він відродився через 27 років вже греко-католицьким. Орден василіан використовував обитель до 1745 року, а потім вона знову стала православною.

У 1938 році Лядова опинилася на кордоні із Румунією. Радянські війська зводили тут лінію прикордонних укріплень і вирішили монастир зруйнувати. Більшість монастирських споруд злетіли у повітря, залишилися лише печери.

Нині до Лядовського монастиря, відродженого в 90-ті, веде стрімка дорога. Із оглядових майданчиків, від печерних церков та від дзвіниці, відкриваються запаморочливі краєвиди Дністра. Я вважаю, що у Лядовському монастирі обов'язково варто побувати.

Ісайкіна М.В., майстер виробничого навчання

УКРАЇНСЬКИЙ КОЗАК - ЗАХИСНИК РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Від Дня захисника України, Дня Українського козацтва та свята Pokрови прямуємо до Дня Збройних сил України.

Небезпека, спричинена коронавірусом, карантинні обмеження та дистанційне навчання заважають проведенню масових заходів у нашому навчальному закладі, але завжди перемагає незламна сила українського козака його бойовий дух.

Разом із нашими партнерами з громадських організацій, громадських фор-

директор Вінницького МВПУ Олександр Дмитрик, який є першим заступником крайового отамана Вінницького крайового товариства Українського козацтва Андрія Книжника та військовий керівник, сотник сотні ім. Володимира Муляви Олександр Фенев. Універсал засвідчує, що здобувач освіти прийняв урочисту клятву-присягу, посвятив і освятив українського козака на вірність Україні та є дійсним козаком Українського козацтва і бере на себе обов'язки, права і привілеї, обумовлені

мувань, військовослужбовцями ЗСУ у Вінницькому МВПУ регулярно проводяться уроки мужності та змагання з кульової стрільби з пневматичної та вогнепальної зброї «Я захисник! Стріляю – влучно!».

У загоні українського козацтва ВМВПУ ім. Володимира Муляви 12 жовтня цього року відбулося вручення службових посвідчень та Універсалів про прийняття присяги учнями групи № 9, яке провів

статутом Українського козацтва та старовинними козацькими звичаями. Йому присвоєно козацьке військове звання джури УК, відповідає званню ЗСУ рядового. Службове посвідчення, яке отримали молоді козаки, надають його власникам дозвіл носіння, зберігання зареєстрованої зброї, використання спеціальних засобів згідно з чинним законодавством України та носіння козацького однострою з

відповідними знаками розрізнення. Ще п'ятьох козаків очікує вказана подія.

Бездарна політика скорочення ЗСУ, припинення повноцінного військово-патріотичного виховання, стрілецької підготовки, позбавлення навчальних закладів зброї для її проведення та кадрів, що здатні підготувати молоду зміну захисників України призвели до втрат території України, але найстрашнішими невинуватими втратами особового складу ЗСУ. Тому підготовка молоді, військового резерву, створення громадських формувань є запорукою повернення територіальної цілісності України, поновлення її обороноздатності, де велику роль відіграє українське козацтво.

Гарною традицією стало проведення Уроків мужності із забезпеченням усіх необхідних протиепідеміологічних заходів в умовах карантинних обмежень. А найбільшим їхнім великим надбанням, стає бажання наших здобувачів освіти проходити службу у ЗСУ, ставати захисниками рідної землі.

Особлива подяка напередодні Дня ЗСУ представникам Вінницького зонального відділу Військової служби правопорядку (ВСП), під коман-

дуванням полковника Ігоря Коваленка. Його військовослужбовцям, які під керівництвом ст. лейтенанта Юрія Березовського неодноразово проводили навчання з поводження зі зброєю, основ влучної стрільби, розбору та збирання АКМ (автомата Калашнікова) та ПМ (пістолета Макарова). Крім цього наші партнери надали навчальному закладу чотири комплекта військового обмундирування, що було у вжитку.

З 2017 року Вінницьке МВПУ є співорганізатором відкритих обласних змагань з кульової стрільби з пневматичної зброї серед ПТНЗ області.

12 жовтня відбувся черговий етап змагань за участю 7 команд здобувачів освіти 1 та 2 курсу. 21 учасник змагався у виконанні вправи ГП-1 (стрільба з пневматичної гвинтівки) за перемогу та отримання головного призу – тактичних окулярів зі змінними лінзами. Головний суддя змагань – військовий керівник, викладач Олександр Фенев.

У командному заліку: перше місце – учні групи №6, друге місце – учні групи №9. Місця у особистій першості: 1 – Наконечна Ксенія, 2 – Таранюк Олександр, 3 – Затонський Прохор.

Для захисту національних інтересів України від існуючих та потенційних загроз функціонує СБО (сектор безпеки і оборони). Він складається з чотирьох взаємопов'язаних складових: сили безпеки; сили оборони; оборонно-промислового комплексу; громадян та громадських об'єднань, які добровільно беруть участь у забезпеченні національної безпеки.

Від реформ, які відбуваються у нашій державі залежить наше майбутнє, але без нашої активної участі вони не відбудуться. Слава Україні! Героям слава!

**ФЕНЕВ О.А.,
військовий керівник**

ЗНАЙ НАШИХ

МЕЛЬНИКУ Олександр Віталійовичу, учню групи №45 Державного професійно-технічного навчального закладу «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище», указом Президента України Володимира Зеленського була призначена стипендія Президента України за високі досягнення у всеукраїнських спортивних змаганнях.

Олександр - чемпіон всеукраїнських спортивних змагань з греко-римської та вільної боротьби. Розпочав свою спортивну кар'єру у 10 років. Батьки, в першу чергу, переслідували мету фізично розвинути свого сина й навіть не сподівались на такий результат, коли привели хлопця до секції інваспорту при організації «Повір у себе». Та тренеру Володимиру Шульзі вдалося розгледіти у

Сашка потенціал, саме тому він і вирішив показати хлопця заслуженому тренеру України з боротьби Миколі Костенку. Той подивився одинадцятирічного Сашка і сказав: «Я беру його!»

Так з 2013 року Олександр Мельник став учнем двох тренерів і довгий час курсував між Козятином і Вінницею. За роки наполегливих тренувань хлопець пройшов шість сходинок: від третього дитячого до кандидата молодіжної дефлімпійської збірної України. Юний борець щороку стабільно стає переможцем змагань і турнірів, в яких бере участь.

Чимало було перемог на змаганнях різних рівнів і з різних видів боротьби, та навчаючись у закладі за професією «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-

обчислювальних машин» Олександр наполегливо працював над собою і надалі. У 2019 році став чемпіоном України з греко-римської та вільної боротьби і здобув місце кандидата молодіжної дефлімпійської збірної України.

Ми пишаємося результатами та досягненнями нашого учня Мельника Олександра й висловлюємо щире вдячність за наполегливість та відданість обраній справі. Від усієї душі зичимо міцного здоров'я, невичерпного оптимізму, натхнення у здійсненні всіх починань та задумів, нових спортивних звершень. Нехай успіх та перемога стануть вірними супутниками у житті, шлях до нових спортивних вершин буде легким та приємним, а удача завжди буде на його боці!

**Стець І.І.,
викладач спецдисциплін**

Карантин кардинально змінив життя більшості людей, ударив по бізнесу, змусив усіх залишатися в соціальної ізоляції та відмовитися від багатьох буденних радощів у

вигляді зустрічі з друзями чи прогулянки парком. Поставив карантин на паузу і спорт. Але це сфера, яка побудована на дисципліні, тому навіть натяку на хаос тут бути не може.

Фізична сила і здоров'я, психологічна стійкість і рішучість, дисципліна і надзвичайна працездатність, вміння терпіти біль і цілеспрямованість (не кажучи вже про підвищення імунітету) – ось той невеликий перелік можливостей, що дають заняття спортом.

Зупинка в спорті дорівнює смерті, тому мені, як фахівцю з фізичного виховання дуже важко змиритись із цим, та й шкода втрачати напрацьоване. На час карантину наша робота перейшла в режим онлайн: відеозаписи тренувань, онлайн-змагання, різноманітні конкурси тощо. Викладачі кафедри фізичного виховання ВМВПУ щотижня проводять онлайн-заняття. Звісно, вони не замінять «живі», але вони демонструють серйозність намірів багатьох учнів та, думаю, виховують у учнів

СПОРТУ – ТАК!

самостійність, дисциплінованість, почуття до саморозвитку.

Незважаючи на те, що змагання нашої традиційної обласної Спартакіади відтерміновані на невизначений час, наша училищна Спартакіада розпочалася. Із дотриманням усіх санітарних вимог пройшла першість ВМВПУ з шахів серед юнаків І-го курсу. Переможцями стали: учні групи №6 Покришка Дмитро (І місце) та Лісовий Віталій (ІІ місце), а також учень групи №13 Дем'ячук Андрій (ІІІ місце). За межами училища з початку навчального року наші учні також встигли позмагатись. Наші футболісти взяли участь у традиційному турнірі до Дня фізичної культури та спорту, зіграли кілька вдалих ігор під керівництвом тренера Моргуна Р.В. До Дня українського козацтва фізкультурний актив училища (команда, до складу якої увійшли: учениці групи

№29 Прошина Дарина та Хоца Яна, учень групи 44 Безверхий Костянтин, учень групи №39 Кравець Андрій, учень групи 46 Кравчук Олександр) разом із викладачем фізичної культури Петелько О.К. взяли участь у загальноміських змаганнях «Козацькі розваги 2020».

Я вірю, що фізичні вправи, здоровий сон, збалансоване харчування і ваш імунітет буде міцним, як у марафонців. А от наші бігуни переконані, що легені таки варто тренувати, адже їх коронавірус вражає чи ненайбільше. Спортсмени переконані, що карантин скінчиться, а спортивна форма залишиться. Людина, яка хоче займатися спортом, знайде спосіб це робити і вдома, або ж під час короткої прогулянки навколо свого будинку.

Петелько В.В., викладач фізичного виховання

ФУТБОЛЬНЕ ЖИТТЯ УЧИЛИЩА!

Щорічно до нашого навчального закладу вливається велика кількість першокурсників. Серед них є багато юнаків і дівчат, які захоплюються спортом. Перед викладачами фізичного виховання і керівниками спортивних секцій стоїть нелегка задача – знайти ті «зірочки», які потім будуть гідно представляти ВМВПУ на змаганнях різних рівнів: від училищних до всеукраїнських. Усім відомо, що «спортом №1» в Україні є футбол. У ДПТНЗ «ВМВПУ» цьому виду спорту приділяється значна увага. З учнями протягом всього навчального року проводяться різноманітні змагання та турніри. Уже на початку навчального року був проведений перший етап першості училища серед навчальних груп першого курсу на базі 9 класу.

У першій грі зустрілися команди групи №13 та об'єднана команда груп №24 та №5. Із перших хвилин матчу учні групи №13 захопили ініціативу і забили два швидких голи. Однак, ще до перерви об'єднана команда учнів груп №24 та №5 встигла забити гол, і на перерву команди пішли з мінімальним розривом.

Початок другої половини матчу почався аналогічно: знову команди груп №13 усіма силами пішла в атаку і зуміла забити третій м'яч. Після цього гра на полі вирівнялась. За п'ять хвилин до кінця капітан команди об'єднаної команди учнів груп №24 та №5, сильним ударом з далекої дистанції змусив капітулювати кіпера групи №13, скоротивши тим самим рахунок знову до мінімуму. До кінця гри рахунок так і не змінився – 3:2 на користь команди групи №13.

У другій грі, зустрічалися команди учнів

групи №46 та об'єднана команда з числа учнів груп №20 та №17. Матч видався видовищним, команди по черзі вели в рахунок, перший тайм завершився з рахунком 2:1 на користь учнів групи №46. Другий тайм розпочався інтенсивними атаками учнів груп №20 та №17, дві з яких закінчились взяттям воріт. Авторами голів стали Мартинюк Дмитро та Качанівський Дмитро. Тепер уже відіграватись довелося учням групи №46, за хвилину до закінчення гри проявив бомбардирські якості капітан команди Парванов Давид, зрівнявши рахунок підсумку 3:3.

Не менш цікавою була гра команд групи №6 та об'єднаної команди учнів груп №24 та №5. Рахунок було відкрито вже на 40-ій (!) секундці матчу: дальній удар з центру поля групи №6. На цьому команда групи №6 не зупинилась і до кінця тайму зуміла ще двічі засмутити голкіпера суперника. На перерву команди пішли з рахунком 3:0. У другому таймі картина гри не змінилась: команда групи №6 надалі володіла ініціативою та змогла збільшити рахунок до 4:0 зумівши зберегти при цьому свої ворота недоторканими. Другий етап змагань запланований на березень. Змагання були призупинені у зв'язку епідемічною ситуацією України.

У свою чергу дівчата не відставали від хлопців, взяли участь у традиційному турнірі з футболу до Дня фізичної культури та спорту.

15 вересня на стадіоні міського палацу школярів та юнацтва наші дівчата протистояли кращим футболісткам нашого регіону. Це були перші змагання після досить довгої перерви, і тому поставленою метою було, здобути цінний досвід, для подальших стартів і, звісно, перемоги. Дівчата впорались із поставленими завданнями, грали достатньо злагожено, особливо в захисті,

а головне отримали масу незабутніх, позитивних вражень. Відкрив турнір матч наш колектив ДПТНЗ «ВМВПУ» і перша команда спорт-школи. Фактично це команда, яка нині грає у вищій лізі чемпіонату України серед жінок. ВОДЮСШ-1 після першого тайму вела із різницею в два м'ячі, а після перерви зміцнила свою перевагу. Дублем відзначилася Єлизавета Руденко, а ще один м'яч провела капітан команди, краща молода футболістка України двох останніх років Юлія Христюк. Отже, 3:0.

ВОДЮСШ-2 та ДПТНЗ «ВМВПУ» напружено боролися на полі, але гра завершилась без голів. У заключному протистоянні двох колективів спортшколи ім. Блохіна-Беланова переміг основний склад із рахунком 1:0. М'яч забила Юлія Христюк, членкиня збірної України і лідерка збірної Вінниччини. Переможниці отримали красивий Кубок, а всі учасниці – грамоти.

Турнір допоміг переглянути кращих футболісток Вінниччини. Вони були зібрані в трьох командах, які вийшли на старт. «Ми відбирали спортсменок до збірних області різних вікових категорій, починаючи від 2004-20005 р.н. і молодше», – сказав головний тренер збірних Вінниччини з футболу серед жінок і дівчат Юрій Наровицький.

Користуючись нагодою, хочу закликати учнів Вінницького МВПУ приєднуватися до нашої команди. Мені дуже хотілося б, щоб спорт у нашому училищі жив і розвивався, адже саме він розвиває і загартує нас не лише фізично, а й морально. Завдяки спорту в людей з'являється впевненість у собі, терпіння, сила волі, вміння долати перешкоди, бажання перемагати і досягти своєї мети.

Моргун Р.В., викладач фізичної культури

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ФУТБОЛУ

10 грудня відзначається Всесвітній день футболу. Всесвітній день футболу відзначається за рішенням ООН. Історія футболу сягає своїм корінням у глибину століть. Більше 2 тисяч років тому ігри з круглими предметами були досить популярними в Китаї, Японії, серед індіанців Південної Америки, в стародавній Греції, Єгипті, серед кельтських племен, у ескімосів, а також серед слов'янських народів. Але офіційною батьківщиною футболу вважається Англія.

Колектив кафедри фізичної культури вітає усіх з цим святом – як професійних футболістів, так і тих, хто лише робить перші кроки у футболі, тренерів, керівництво та всіх, хто робить футбол кращим.

У нашому навчальному закладі навчаються учні, які займаються професійно футболом. Підгаєцький Дмитро, учень групи №48, є футболістом професійного клубу ФК «Нива» Вінниця. Дмитро грає на позиції півзахисника, це його перші кроки у професійному футболі. Хотіли б побажати Дмитру професійного зростання, більше віри, більше пасів і м'ячів. Нехай

спортивна кар'єра в гору йде швидше!

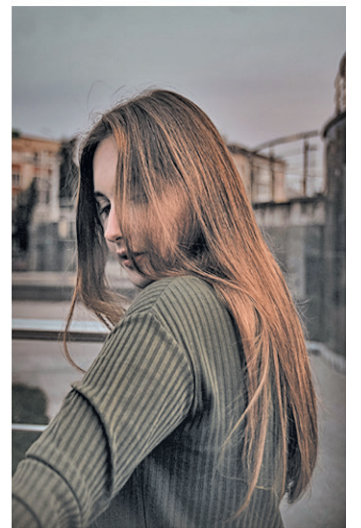
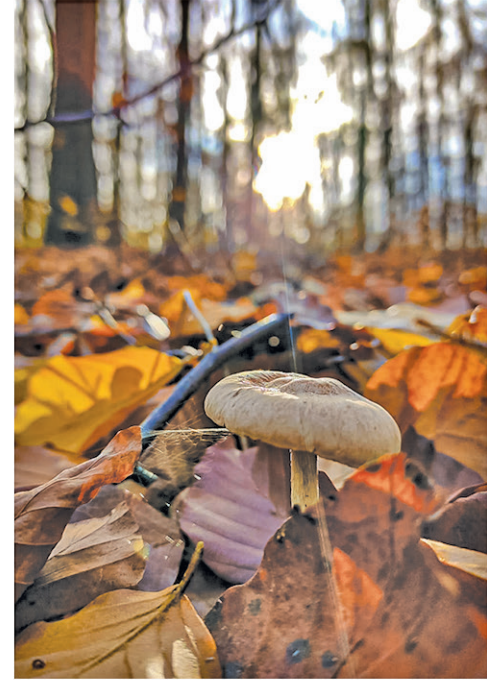
Сабіна Яськова та Кожокар Богдана навчаються у групі №18 й є гравцями професійного ФК «ЕМС-Поділля» (Вінниця), які грають у вищій лізі України. А також вони є срібними призерами Першої ліги України 2019 року. Зі слів дівчат, у них є мрія: зіграти за збірну України. Тож, бажано великого успіху і везіння, спортивної сили і витримки, вдалих футбольних і життєвих матчів. Нехай завжди вдається забивати красиві голи у ворота суперників, нехай завжди виходить все, до чого є прагнення, нехай життя буде цікавим, щасливим і захоплюючим.

Моргун Р.В., викладач фізичного виховання

СВІТ ЧЕРЕЗ ОБ'ЄКТИВ

РОБОТИ ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та
засновник: ДПТНЗ
«ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Ціна: договірна

Головний редактор: Тютюнник М.М.
Літературний редактор: Ластівка І.В.
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
Березюк Л.В., Гнатюк О.М., Расулова Т.М.
та члени учнівського самоврядування.
Фотокореспонденти:
Пугач І.О, Жила Т.
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5, Т: (0432) 61-23-32

Статті публікуються у порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів
відповідають за добір і точність наведених
фактів і даних, інших відомостей.
Редакція залишає за собою право редагу-
вати та скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не поверта-
ються.
Думки авторів публікацій не завжди
збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замов. №19 75 07
Тираж: 1000 шт